

Jak bolno u srdce

♩=172

Jak bol - no u srd - ce, v ne - vlíd - né
My - sl má přes ho - ry, za - lé - tá

ci - zi - ně, jak čas - to sl - zy mé
k dě - di - ně, kte - rou však bo - hu - žel

smá - če - jí líc. A zrak můj stá - le hle - dí v dál,
ne - spat - řím víc.

kde jsem tě dra - há za - ne - chal, ú - té - chy já žád - né

když ne - mám, kde do - mov můj si za - zpí - vam.

2. V té více tichouнке, háječkem vroubené, kaplička na mávsi pod lipama.
A za ní v chaloupce, ze dřeva zrobená, stávala chudchudobná chaloupka má.
Dětský raj chvíli kratičkou, žil jsem tam s otcem, matičkou.
[:Ta vždy, když po práci mívala, Kde domov můj mi zpívala.:]

3. Jde potok lučinou, pospíchá od lesa,
tam jsem já chodíval v nedělní čas.
Poznal jsem dívku tam s okem jak nebesa,
v olšínách s ní sedal, hladil jí vlas.
To byl ten krásný lásky sen,
bohužel, že tak krátký jen.
[:Když já na tu lásku vzpomínám,
Kde domov můj si zazpívám.:]
4. Ten malý kostelík s omšelou věžičkou,
tak smutně pohlíží do okolí.
Tam každou neděli, pobožnou písničkou,
ty staré prostory zahlaholí.
Odtud večerní hodinou
zvonku hlas plyne dědinou,
[:když já na ten zvonek vzpomínám,
Kde domov můj si zazpívám.:]
5. Okolo hřbitova kostel se zelená,
lípy tam jen tajně šepotají.
Dřímá tam sladký sen otec a máti má,
růže jim na hrobě rozkvétají.
Tam v podvečer jsem chodíval,
chudé hroby jsem zdobíval,
[:když já na ty hrby vzpomínám,
Kde domov můj si zazpívám.:]